

jaa Henseende er der stor Forskel, og jeg skal ophjse det med et Eksempel. Jeg vil da nævne, at i Gentofte Sogn lignes der pr. Tønde Hartkorn 22 Kr., men der gaar der kun 9 Tønder Land paa en Tønde Hartkorn. I Farbjerg Sogn i Ringkøbing Amt ligner man 21 Kr., altsaa omtrent det samme Beløb paa en Tønde Hartkorn, men der gaar der 45 Tønder Land paa en Tønde Hartkorn. Det er derfor klart, at Bidraget af en Tønde Hartkorn i Farbjerg og en Tønde Hartkorn i Gentofte ingenlunde er det samme, og at disse 22 eller 21 Kr., som udskrives paa Hartkornet i de to Kommuner aldeles ikke er nogen Maalestof for Hartkornets Evne til at bære denne Byrde. Men dertil kommer, at naar der er Tale om Kommunernes Trang i det hele taget, kan man slet ikke se hen til, hvad der er udskrevet i et bestemt Aar paa Hartkornet, thi det afhænger af, hvor stor en Del af Kommunens Udgifter som Helhed der er udskrevet paa Hartkornet, og hvad der er udskrevet paa Formue og Vejlighed. I saa Henseende ere forskellige Momenter afgørende, og der er her stor Forskel. Her er Forholdet det, at i Gentofte udskrives der paa Hartkornet 13 pCt. med et Beløb af 22 Kr. pr. Tønde Hartkorn, men i Brøndbyvester og Brøndbyvester Kommune, der ikke ligger langt deraf, udskrives der paa Hartkornet 67 pCt. af Kommunens Udgifter ligeledes med et Udskrivningsbeløb af 22 Kr. pr. Tønde Hartkorn. Det er altsaa ikke muligt ad denne Vej at stille en Fordelingslov op. Der er som Indvending mod Fordelingen efter Lovforslaget af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den. Valgkreds (Aaberg) fremsat den Bemærkning, at de direkte Statsstatter, som blive tilbage, ville falde overordentlig ulige paa Kjøbenhavn, Købstæderne og Landet. Han havde opgjort, at den tilbageblivende Del af de direkte Statter faldt i Kjøbenhavn med 1 Kr. pr. Individ, i Købstæderne med 70 Ore og paa Landet med 2 Kr. 35 Ore. Men der overser det ærede Medlem ganske, at af de 2 Kr. 35 Ore, som paa denne Maade falde paa Landet pr. Individ, udgør den tilbageblivende Del af Gammelstatten jo den langt overvejende Del. Af Bygningsafgiften falder der ikke mere end 15 Ore pr. Individ, de 2 Kr. 20 Ore ere saaledes den tilbageblivende Del af Gammelstatten. Nu staar man overfor det interessante Spørgsmaal, om Gammelstatten i sin Helhed virkelig er en Stat eller ikke. Det ærede Medlem mener selvfølgelig, at den i sin Helhed er en Stat, jeg har en anden Opfattelse deraf. Jeg gaar endogsaa saa

vidt, at jeg siger, at disse 2 Kr. 20 Ore slet ikke ere Stat, og at Landet altsaa, naar man gør Regnestykket op, kun svarer 15 Ore i Bygningskyld pr. Individ, kunne vi imidlertid mødes paa Halvejen og sige, at Gammelstatten er Stat for den ene Halvdel og Grundbyrden for den anden Halvdel, bliver Følgen deraf, at i Fremtiden vil Landet komme til at bære af direkte Statter pr. Individ 75 Ore, og saa er Ligheden mellem Land og By til Stede. Det ærede Medlem henstillede en Modifikation i Reglerne efter Lovforslaget, saaledes at Land- og Bygningsstatten skulde gaa til Amtskommunerne, som igen fordelte dem paa Sognekommunerne i Henhold til Landkommunallovens § 50. Det er nu en Modifikation, som jeg tror, man ikke skal gaa med til, navnlig ikke, naar det ærede Medlem vilde have, at en Tredjedel af det, som Amtskommunerne saaledes skulde fordele, skulde fordeles efter Udgifterne i Sognekommunerne; det er nemlig for lidt til at tage en saa vanskelig Fordelingsnorm, som Udgifterne ere. Det, der her bliver Spørgsmaal om at fordele f. Eks. i Ringkøbing Amt, vil kun blive 17,000 Kr., som skulle fordeles paa 80 Kommuner, altsaa i Gennemsnit 200 Kr. pr. hver Kommune, og for at saa dette Beløb fordelt var det saa, at man skulde benytte dette meget store Apparat med Kommunernes Udgifter og have Vanskeligheder ved at ramme det rette Udgiftsbeløb, det tror jeg ikke man skal gaa til.

Jeg har haft Vejlighed til at udtale mig om den Forbindelse, som der er mellem det foreliggende Forslag og en Reform af det kommunale Skattevæsen i Almindelighed, og der er fra forskellige ærede Medlemmers Side kommet Spørgsmaal til mig om, hvorfor Regeringen da ikke har fremsat et Lovforslag om en Reform af det kommunale Skattevæsen samtidig med, at Regeringen fremsatte de foreliggende Love. Grunden dertil har været den, at den Skattereform, som repræsenteres af de 4 Lovforslag: Toldlovforslaget, Lovforslaget om Brændevinsafgiften, Lovforslaget om en Indkomst- og Formuestat til Staten og Lovforslaget om Overgang af en Del af de direkte Statsstatter til Kommunerne, er i og for sig saa omfattende og bethdelige Lovforslag, at der vil kunne være Betænelighed ved at forsøge det Lovgivningsmateriale, som saaledes er blevet forelagt det høje Ting, med endnu et Forslag, og et Forslag af en saadan Betsaffenhed, at det vilde optage Interessen i høj Grad og drage den bort fra de andre Lovforslag. Noget andet er, at der her, efter min Overbevisning, som jeg